

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 70.

Trettende Session.

21de Møde.

Fredagen den 1ste November Kl. 2.

(Fortsat.)

H. Sager (fortsat): Dette er imidlertid et af de Spørgsmaal, som et Udvalg kunde tage under nærmere Overveieelse, og jeg vil haabe, at et saadant vil blive nedsat, da jeg troer, at det netop i denne Henseende kan stifte stor Gavn. Naar det er sagt, at jeg har medtaget et for stort Antal Sager, saa kan jeg ikke erkjende det som ganske rigtigt; efter den bestaaende Lovgivning ganske vist; men naar enkelte Modifikationen i Lovgivningen, navnlig angaaende Gensidomsindgæb, ville forandre Forholdet, saa vil det ingenlunde være Tilfældet. Jeg skal blot opgive for det høitærede Thing enkelte Tal, som ville vise, hvorledes Sagen stiller sig for Tiden. Efter Criminaltabelterne fra 1851—1855 bleve ialt 453 Individer dømt til Forbedringshuusarbejde og høiere Straffe; de øvrige — det hele Tal var 1575 — bleve dømt til Bånd- og Brødsstraf eller mindre Straffe. Naar vi nu tage et Gjennemsnitstal for Kredsene, og naar Kredsene, som Lovudkastet antyder, inddeles i 2 á 3 for hvert Amt, ville vi faae et meget ringe Antal Sager hver Gang for en Kreds; men selv om vi kun regne een Kreds for et Amt, ville vi faae 19 Steder, hvor Nævningeretter afholdes i Landet, og i hver Kreds 4 Gange om Aaret — i Kjøbenhavn een Gang om Maanedene, og man maa vel lægge Mærke til, at Kjøbenhavn har et stort Forholdstal af de Tiltalte. Naar vi altsaa gaee ud fra, at der i Gjennemsnit bliver holdt Ret 4 Gange om

Aaret med kun een Nævningeret i hvert Amt, vilde der kun blive c. 6 Sager at behandle, hver Gang Nævningeret holdes. Man maa imidlertid ikke ubetinget bygge paa Criminaltabelterne i dette Tilfælde, idet man maa tage Hensyn til, at der for mange af de Tiltaltes Vedkommende er nedlagt Paastand om høiere Straf end den, hvortil de ere dømt, og endeel ere frifundne; men selv om man tager Hensyn hertil, bliver de Sagers Tal, der er Spørgsmaal om at behandle, forholdsviis temmelig ringe. Gaae vi til en anden Grændse, saaledes at f. Ex. kun de Forbrydelser, der medføre over 3 Aars Forbedringshuusarbejde, medtages, saa ville vi see af Tabellerne for 1841—55, at af 1611, der aarlig ere dømt, kun findes c. 200 dømt til saa høit eller høiere Straf, altsaa kun et ringe Antal, kun 2—3 for hver Amt; dog maa man atter her erindre, at Tabellerne ikke ubetinget kunne lægges til Grund ifølge de Omstændigheder, jeg har angivet. — Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (Kiebe) bemærkede, at Hovedopgaven ved Institutionens Indførelse er at skaffe gode Dommere; jeg erkjender tilfulde Sandheden af, hvad han sagde om de engste Dommere, men jeg vil kun sige, at skjøndt jeg erkjender, at vi maaskee kunde forringe Antallet, saa maae vi dog tage Hensyn til, at vi ere uvante med denne Omreise for at holde Nævningeret, og at Dommerne i Begyndelsen maaskee vanskeligt vilde kunne udføre denne Gjerning i meget store Kredse, og skjøndt det er sandt, at vi ved at tage færre Dommere kunne faae mere udmærkede Dommere, maa man dog ikke troe, at det at forringe Tallet